

# Marsall László

## Fonák idill a Rendelőben

### Jelenet

Személyek:   Pszichológusnő  
                  Gyerek  
                  Mackó Úr (hangja)

Pszichológusnő: Ohó... Itt az én kis barátocskám. Ülj ide kismamám. (*gyerek leül*) Nagyon szép macid van. Ugye megmondod hogy hívják?

Gyerek: Ó nem maci! Hanem Mackó Úr!

Psz.: Mackó Úr? És kicsoda ő?

Gy.: Az apám.

Psz.: És ki az igazi apukád?

Gy.: Mackó Úr.

Psz.: És ki az anyukád?

Gy.: Egy föld alatti ember felesége.

Psz.: Talán metróvezető? Vagy bányász?

Gy.: A bácsik betették egy ládában a földbe. Még virágokat is szórtak rá valakik. Sokan voltak, és álltak valameddig. Aztán elmentek.

Psz.: Ó, kicsikém... És azóta... hogy az igazi apukádat a földbe... eltemették?

Gy.: Nem igazi apukám! Mackó Úr az igazi apám.

Psz.: És az anyukád? Szereted?

Gy.: Én főzök neki kávé minden reggel, amikor fölkel és visít, meg kitaszít egy bácsit az ajtón.

Psz.: Ügyes fiú vagy. Meséld el nekem, hogy kell kávé főzni?

Gy.: *Egy:* gyufát kivenni a dobozból, meggyújtani jobb kézzel. *Kettő:* a dobozt letenni. A gyufa ég. *Három:* a gázcsapot balra fordítani bal kézzel. *Négy:* a gázcsapot benyomni, mert csak akkor jön a gáz. *Öt:* azonnal meggyújtani az égő gyufával. *Hat:* jó darabig benyomva tartani a gázcsapot, hogy a csőben megmelegedjen a gáz. Azután... nem a Nesztelent... hanem a nesz-kávé három kanállal a pohárba, ráönteni a becsorgó vizet. És kész a kávé.

Psz.: És Mackó Úr akkor hol van?

Gy.: A nyakamba akasztva a hátamon túl egy hajhálóban.

Psz.: És Mackó Úr nem szól semmit?

Gy.: Csak ha megnyomom a köldökét. Így-e! (*megnyomja a köldöke mögötti gombot, Mackó Úr hangosan fölnyekerint*) Akkor Anya is tudja, hogy kész a kávé.

Psz.: Kijön a kávéért a konyhába?

Gy.: Nem jön ki. Csak a szomszéd ügyvéd bácsi jön ki és mérgesen hangoskodik. Azt mondja: a fenébe is! Ma a Huba-, vagy a Nebaszaki volt ennél a selmánál! A kávéját is a kölykével főzeti! A végén fölrobbanunk, mint Nagaszaki!

Psz.: Az anyukád szeret téged?

Gy.: Ó vásárolja a kávékat meg a kekszet. Néha tejberizst is, nekem.

Psz.: És ő visz el a ...az óvodába. Ugye nagycsoportos vagy?

Gy.: Mi az a „nagycsoportos”?! Egy nagy csupor tus? Elég nekem a ...ceruza.

Psz.: Ha nem jársz óvodába, akkor mit csinálsz?

Gy.: Flangálok az apámmal, Mackó Úrral.

Psz.: És beszélgettek?

Gy.: Én beszélek, Mackó Úr, az apám meg felnyekerít.

Psz.: Ha megnyomod a hasán a gombot.

Gy.: Ha megnyomom és megint megnyomom.

Psz.: Ha kétszer nyomod meg?

Gy.: Mi az a kétszer?

Psz.: Ó Istenem, kicsikém... Mennyi egy meg egy?

Gy.: Egy meg egy az egy.

Psz.: Nem kettő?

Gy.: A kettő azt jelenti: „A dobozt letenni, a gyufa ég.”

Psz.: És miért egy az egy meg egy?

Gy.: Mert az elöl való egyest hátrateszem, a hátul valót pedig előre és közéjük a „meget”, és akkor is egy meg egy: tehát egy.

Psz.: Mikor a kávéfőzésről beszéltünk, akkor azt mondtad, hogy négy?

Gy.: Igen. A gázcsapot benyomni, mert csak akkor gyullad a gáz.

Psz.: És amikor az ötről beszéltünk?

Gy.: Azonnal meggyújtani az égő gyufával.

Psz.: Akkor négy meg egy az nem öt?

Gy.: A Pisológus Néni hülyeséget mond. A gázgyújtás nem megezés, hanem... hogy is mondja a maga féle...

Psz.: Előírás? Utasítás? Sorrend?...

Gy.: Valahogy úgy. De a Pisológus Néni buta.

Psz.: Én volnék buta, aki régóta tudom, fel is írom:  $1+1=2$ . Egy meg egy az kettő.

Gy.: De a néni nem a gáz fejével, nem gázul gondolkodik.

Psz.: Hogy gondolkodik gázul a gáz? Ne kérdezzük meg apádat, a Mackó Urat?

Gy.: Mackó Úr, az apám tudja, és minek is szólna... Majd én elmondom.

Psz.: Érdekel, hogyan gondolkodik gázul a Gáz.

Gy.: A gáz a hosszú kanyargós csőben fagyoskodik, minimum fázik. Didereg, mert nem tud leereszkedni az újfajta gáztűzhelyig. – Melegítsetek egy kicsit – mondja magában furfanggal –, fordítsátok el azt a kaput, ahol kibújhatok és tüzesedhetek. Ezért kell darab ideig benyomni a gombot, hadd forogjon, melegedjen a kapu közelében. Aztán elengedjük a gombot, nyílik a kapu, gyufalángból gyullad a gáz. Örül, olyan, mintha röhögne.

Psz.: Röhögne? Én nevetni szoktam.

Gy.: Meg maxiszoknyában jár a Pisológus Néni, a kislányok meg miniben. Innen van a minimum is.

Psz.: És a maxi?

Gy.: Az a maximumból van.

Psz.: Ezt Mackó Úrtól, az apádtól tudod?

Gy.: Kitől mástól? Mackó Úr barátja volt a híres fizikusnak, Teller Ede bácsinak, aki megmagyarázta neki, hogy kell hidrogénbombát csinálni.

Psz.: És hogy kell?  
Gy.: Furfanggal! mint a gáz. A hidrogénbombában fel kell robbantani egy atombombát. És bumm! Ezt meg lehetne a konyhában is csinálni, ha kimarad a hat.  
Psz.: Mi is az a hat?  
Gy.: Mondtam már: *(dühösen)* Jó darabig benyomva tartani a gázcsapot, hogy a csőben megmelegedjen a gáz. Ha kihagyom a hatot és nyitom a kaput, robban, – akkor bumm a konyhának is, meg nekem is, meg Mackó Úrnak is, meg anyám se iszik többé kávét, meg a szomszéd ügyszív bácsi se nagaszakizik többé.  
Psz.: Fiacskám... Te életveszélyes vagy... *(hüledezik)*  
Gy.: Ugyan már! Csak a Pisológus Néni buta. Nem tud gázul gondolkozni. Se én, se az apám, Mackó Úr nem csinál ilyet. Anyának kell a kávé. A hatodik lépést nem lehet kihagyni. Én okosabb vagyok, mint a Pisológus Néni, mert én tudok gázul gondolkozni. A néni meg nem.  
Psz.: Azt hiszem, be kell vigyelek az intézetbe.  
Gy.: Intézet? Ott szokták elintézni azokat, akiket odavisznek. A Pisológus Néni buta. Igaz-e, Apám? *(Mackó Úr hasán ritmikusan szól a gomb, mint a sziréna)*  
Psz.: Hajaj. Most mit csináljak veled, kicsim?  
Gy.: Tessék ellazulni, és nézni egyenest Mackó Úr szemébe.  
Psz.: Mackó Úr szemébe...  
Gy.: Nem beszél, csak néz. Így... így szép csöndeskén. *(Mackó Úr halkán brummogni kezd)*  
Gy.: *(lassan, halkán)* A Pi-so-ló-gus Né-ni most alu-szik... Mennyi egy meg egy?  
Psz.: *(hipnózisban)* Egy meg egy az egy...  
Gy.: *(mélyített hangon)* Mackó Úr mély hangja. Most hallja, hogy didereg a gáz.  
Psz.: *(összerázkódik)* Fázom... mint a gáz...  
Gy.: Melegszik... lassan melegszik az intézeti szobában, a jó puha ágyban...  
Psz.: Itt vagyok a jó pu-ha ágy-ban...  
Gy.: *(mély hang)* Megígéri, hogy megszökik az intézetből és megkeresi anyukámat.  
Psz.: Megkeresem anyukádat...  
Gy.: És megígéri, hogy főz neki reggel kávét.  
Psz.: Megígérem.  
Gy.: Most Mackó Úr kétszer fölnyerít és a Pisológus néni fölébred. *(Mackó Úr hármát brummog-nyerít)*  
Psz.: Hol... hol... vagyok?  
Gy.: Otthon a Világban – és indulásra kész?  
Psz.: Igen... indulok kávét főzni anyukádnak.